

МАРТИН КОЛЕВ
СЦЕНА С ЖЕНА И МЪЖ В
КУХНЯ

chitanka.info

Вратата се отвори и една жена, правила оригами като малка, влезе в кухнята. Мъжът тръшна вратата след себе си и веднага седна на стола откъм стената. Не говореха. Жената стоеше права, със скръстени ръце, като че такава е ролята, отредили ѝ в натура. Тя не знаеше, че приятелят ѝ сънува винаги цветно.

Оформи една лилия между мислите си и седна на другия стол така, че да е с гръб към прозореца. Той я погледна с крайчеца на окото си, без тя да забележи отклонението от сценария, и пак се втренчи в масата. В мислите му нямаше нито една лилия, въпреки това той плуваше по повърхността на собствените си цветове, онези, от сънищата, които не можеха да напомнят раздяла, а само да падат сутрин по неоправените чаршафи. И се чувстваше почти щастлив.

Имаха обща любима книга, но не се разговаря за такива неща. Сцената беше неподходяща и за обич. Жената внезапно стана, при което столът се дръпна назад с протяжно стържене по пода, отвори уста и си пое дъх, който да върне като две думи. За съжаление интерпретациите са неуместни. Върна диханието си в хладната атмосфера на кухнята и седна на стола. Двете думи изчезнаха като дим от угаснала свещ.

Мъжът не обичаше да лъже. Но не казваше истината. Мълчеше или повтаряше въпросите ѝ, понякога казваше чутото по телевизора, но не поемаше отговорност за него. И ако тази вечер тя му прошепнеше две думи, които да прозвучат по радиото в същия момент и да се блъснат в прозореца с трясък, би ги повторил. Без да иска да му повярват или да мисли, че чувства нещо осембуквено. Просто такъв си беше.

В сънищата те се срещаха. Жената правеше птички с празни страници от любимата им книга, а той ѝ повтаряше разни красиви фрази във всички цветове. Там целувките не значеха повторение, а и понякога кадърът започваше наново, след като си сложат набързо дрехите. Не че го вярваха, но все пак може би се будеха едва след като затворят очите си. И мълчанието, кухнята, сцената са кошмар?

Тя стана първа, което нямаше чак толкова значение за финалния абзац. Мъжът не прибра стола си до масата, а направо излезе след нея, затваряйки вратата внимателно. Сцената беше идеална. В един кадър.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.